

ἐπί τινα χρόνον, ὅπως μελετήσῃ τὰ διάφορα φιλοσοφικά συστήματα καὶ καταστῇ καὶ οὗτος ἐπιστήμων, παρεκάλει τὸν ἀδελφὸν του Ἰωακείμ νὰ τὸν συνδράμῃ, τοῦθ' ὅπερ ὁ Ἰωακείμ ἐπραξε προθύμως, παρασχὼν αὐτῷ χρηματικὴν συνδρομὴν ἐξ χιλιάδων δραχμῶν. Ἐπανελθὼν ἐξ Εὐρώπης ἐδημοσίευσεν τότε ἐν σύγγραμμαι, ἐπιγραφόμενον «**Η ΠΟΛΙΣ ΣΙΩΝ**» ὅπερ ἀφιέρωσάν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον διὰ τῶν ἐπομένων. «**Σεπτιοτάτη μου Μητέρα! Μη μοροεύω τὸν υἱόν σου, καθ' ὃν περιβλεβημένη τὸν Ἡλιον, βασιλεύουσα τὸν βασιλεύοντα πάντα, ὃν τρόπον εἰκοιῖζει ἡ εἰρκῶν ἢ καλουμένη τῶν οὐρανῶν «ΠΑΑΤΥΤΕΡΑ» παρεγένου πρὸς τὸν παῖδά σου, δωρομένη μοι «Τὸν ΛΟΓΟΝ ΤΟΝ ΑΓΑΘΟΝ», ὃν ἐξηρέυετο ἡ καρδία τοῦ Ἀνάρχου Πατρὸς, καὶ ὃν γεγέννηκας, ὅτε ἤλυθε τὸ πληρωμα τοῦ χρόνου. Ἀπειουόμην τὴν δωρεάν, ἀλλ' οὐκ ἠδυνήθη ἀρνήσασθαι, ἐνέσταξας εἰς τὴν ψυλήν μου πνεῦμα δρόσου καὶ ἀπῆλυθε. (*) Μνούμενος τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον τὰ ἀδηλα καὶ τὰ κρύβια τῆς αἰδοῦ σου σοφίας, ἃ ὁ Πατήρ ἀπέκρυψεν ἀπὸ σοφῶν καὶ συνεκτιῶν, ἀνεγνώρισα Σὲ, τὴν οὖσαν Μητέρα μου. — Χαίρει Μητέρα πολύτεκνε. «**Ο ΕΥΓΝΩΜΩΝ ΥΙΟΣ ΣΟΥ**». Τὴν ἀφιέρωσιν ταύτην ὅσοι ἀνέγνωσαν, διέγνωσαν συνάμα ἔκτοτε, ὅτι ὁ Ἀπόστολος ἔχει ἰσχυρὰ, καὶ ὅτι ταχέως θὰ παράσχῃ πράγματα τῇ κοινωσίᾳ.**

Ἐπανελθὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, διέτρεφεν ἐκεῖ διδάσκων ὀλίγον χρόνον, ἀλλ' ἔπειτα, ξυλοφορτωθεὶς, ἀνεπιστρέπτει ἀπεχαιρέτισε τὴν μεγαλοῦπολιν ἐκείνην, κατὰ τοῦ μὲν, διότι, δύσερις ὦν, δὲν συνεβιάζετο μετὰ τῶν συναδέλφων του, κατὰ δὲ τοῦς δὲ, διὰ λόγους, οὓς ἤδη, ὅτε πάλιν περὶ Μακράκη ἢ συζήτησις, ἀνεμνήσθησαν καὶ ἐν δημοσίαις συναναστοφαῖς ἀναφέρουσιν οἱ τότε ἐν Κωνσταντινουπόλει ὄντες Ἑβρουπολίται, καὶ διὰ τοῦς ὁποίους οὐχὶ υἱὸν τῆς Παναγίας, ἀλλ' υἱὸν τοῦ Ἐωσφόρου ἐάν ἀνομολογῇ ἐκυτὸν ὁ Μακράκης, θὰ ἀναγκασθῇ αὐτὸς ὁ Ἐωσφόρος νὰ κηρύξῃ ἀπόκληρον τοιοῦτον τερατοῦργὸν υἱόν. Ἀλλ' ἡμεῖς ταῦτα πάντα ὡς ἐν κερθῶ ἀναφερόντες, διότι τὰ ἠκούσαμεν λεγόμενα, δὲν θέλομεν νὰ δώσωμεν πίστιν εἰς αὐτά, μολοντί οἱ εἰδότες τὸν Μακράκην καλῶς, κοινῶς ὡς ἀληθεστάτα τὰ παραδέχονται.

Τὸν μετὰ ταῦτα βίον ὁ Α. Μακράκης διήνησεν ἄλλοτε μὲν ἐν Σίφνῳ, ἄλλοτε δὲ ἐν Ἀθήναις ὡς συγγραφεὺς καὶ ὡς δημοσιογράφος, φροντίζων νὰ προσελκύνῃ διὰ τῶν παραδόξολογιῶν του καὶ διὰ τῶν καινοφανῶν δοξασιῶν του τοῦς ἀγαθετέρους κληρικούς καὶ λαϊκοὺς, οἵτινες τὸ φιλοσοφικὸν αὐτοῦ σύστημα σπουδάζοντες, ἠσκούντο περὶ τὴν Ἑυρεσιλογίαν καὶ τὴν διαλεκτικὴν, εἰς ἃ δεινὸς ἀπέβη ὁ Μακράκης, καθ' ἃ οἱ μαθητευόμενοι παρ' αὐτῷ διέδιδον, ἐπαινοῦντες τὴν εὐχέρειαν αὐτοῦ περὶ τὴν ἐρμηνείαν καὶ τὴν ἀναλυτικὴν μέθοδον πάντων τῶν ἀρχαίων ποιητῶν καὶ συγγραφέων.

Ἐξῆς οὕτω μέχρι τοῦ 1874, τὰ μὲν ποριζόμενος τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐκ τῶν ἰδίων κόπων, τὰ δὲ βοηθούμενος παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἰωακείμ, ὅστις ἐπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα των Σίφνον, ἐτιμήθη προσηκόντως παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξάνδρου, προαχθεὶς εἰς ἐπισκοπικὸν ἐπίτροπον Σίφνου. Αὐτὸς οὗτος δὲν ἔλλειψε νὰ ὑπανδρεύσῃ δύο ἀγάμους ἀδελφάς των, καὶ συγχρόνως νὰ οἰκοδομήσῃ οἰκίαν διώροπον, ἐφ' ἣν κατώκησαν αὐταὶ μετὰ τῶν συζύγων καὶ τῆς μητρὸς των, ἀνωθεν δὲ ὁ Ἰωακείμ, ὅστις ἐλάμβανε τὴν δέουσαν πε-

ριποίησιν παρὰ τῶν συγγενῶν του. Εἶχε δὲ πάντοτε δωμάτια ἔτοιμα καὶ τράπεζαν πολυτελῆ διὰ τὸν ἀδελφὸν του Ἀπόστολον, ὅσαςκις ἐπισκέπτετο τὴν Σίφνον. Στυειώτερον ἐνταῦθα ὅτι τὸ γήπεδον, ἐφ' οὗ ὠκοδόμησε τὴν οἰκίαν ὁ Ἰωακείμ ἀνήκεν εἰς τὸν Ἀπόστολον, ὅστις προφορικῶς παρεχώρησεν εἰς αὐτὸν τοῦτο, καίτοι ἀξίας μολὶς εἰκοσι ἢ εἰκοσιπέντε δραχμῶν.

Ἐν τῷ μετὰ τούτῳ ὁ Ἀπόστολος ἔπαθε κατὰ τὸν πόδα δεινῶς καὶ ὁ Ἰωακείμ, φιλάδελφα αἰσθήματα ἐκτρέφων ὑπὲρ αὐτοῦ, τῷ παρέσχε πάντα τὰ πρὸς θεραπείαν μέσα. Κατὰ τὴν πάθσιν τοῦ ποδὸς τοῦ Μακράκη, λέγει κάποιος Μαρτίνος, μαθητῆς τοῦ Μακράκη τότε, ὅτι συνεβη τὸ ἐξῆς ἀρκετὰ γελοῖον μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἱατροῦ του. Ὁ Μακράκης, ὑποθέτων τὴν πάθσιν ἀκίνδυνον, εἶχε προσέβῃ εἰς τοὺς μαθητάς του ὅτι δὲν ἔχει ἀνάγκην ἱατροῦ, διότι ἡ μήτηρ του (ἡ Παναγία) καθ' ὕπνου ἐμφανεισθεῖσα τῷ εἶπεν ὅτι θὰ τὸν θεραπεύσῃ ἐκείνη. Ἐνῷ λοιπὸν ἡ γάγγραινα ἠπειλεῖ τὸν πόδα του, οὗτος ἀγυρτικῶς ἐπέμενε λέγων τῷ ἱατρῷ, ὅτι ἡ μήτηρ του θὰ τὸν θεραπεύσῃ. Οἱ μαθηταί, ἀκούοντες αὐτὸν ὁμιλοῦντα μετὰ τῆς πεποιθίσεως, ἐπίστευον ὅτι πράγματι ἀνευ τῆς θεραπείας τῶν ἱατρῶν, μία ὑπερφυσικὴ δύναμις τῆς Θεοτόκου θὰ τὸν θεραπεύσῃ, καὶ καθ' ἑκάστην πρωίαν προσήρχοντο ἐλπίζοντες νὰ εὐρωσῶν αὐτὸν ἐντελῶς υγιαίνοντα. Ἀλλ' ἅμα ἡ γάγγραινα ἤρχισε νὰ ἀπειλῇ τῷ ἀγυρτεύοντι τὴν ζωὴν, πεισθεὶς καὶ αὐτός ὅτι ἐπὶ τοιούτων τερατολόγων δὲν ἐπένεργοῦσι τὰ θαύματα, ἠναγκάσθη νὰ ὑποστῇ τὴν ἐγγείρισιν, καὶ οὕτω ἐγένετο χλωλὸς καὶ κατὰ τὸ σῶμα, ἀφοῦ πρὸ πολλοῦ ἐχώλωνε κατὰ τὸν νοῦν. (Ἀκολουθεῖ).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἀρίκετο εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ὁ νέος Νομάρχης Κυκλάδων, κ. Θεοχάρης, οὗ τὸν διορισμὸν ἡ Αἰνανόπη πρὸ τινος ἐξήγγειλεν. Ὁ νέος διοικητὴς ἐλπίζομεν ὅτι ἐμφορεῖται ὑπὸ τῶν ἀργῶν ἐκείνων, αἵτινες τείνουσιν εἰς τὸν νεώτερον πολιτισμὸν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κοινωσίας. Διὸ δὲν ἀμφιβιάλλομεν ὅτι θέλομεν εὖρη αὐτὸν συνεπῆ εἰς σπουδαῖά τινα ἀντικείμενα, τὴν ἡμετέραν κοινωσίαν ἀποβλέποντα, καὶ ἰδίως εἰς τὸ ἀφρῶν τὴν διαγωγὴν τῆς παρ' ἡμῖν σπουδαζούσης νεολαίας, ἥτις λίαν παρεωραμένη τυγχάνει, καὶ περὶ ἧς μετὰ τὸν Μακράκειον ἀγῶνα, ὁ προσήκων θὰ γείνη λόγος.

— Ἐπαινεῖται ἡ εὐγενὴς συμπεριφορὰ τοῦ κυρ. Ἀνδρ. Τσιγκροῦ πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ παρ' ἡμῖν πτωχοκομείου, μὴ δεχθέντος μὲν τοὺς πεμφθέντας αὐτῷ 200 ἀριθμοῦς τοῦ ἐτσιοῦ τοῦ καθιδρύματος τούτου λαχείου, ἀλλ' ἐπιστρέψαντος αὐτοῦς τῇ Ἐπιτροπῇ μετὰ 400 φράγκων πρὸς ὄφελος τοῦ ἰδίου καταστήματος. Ὁ κ. Τσιγκρὸς, ἐνταῦθα γεννηθεὶς καὶ μέχρι τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν διατρίψας, δὲν ἀμφιβιάλλομεν ὅτι ἠδίστας τηρεῖ τὰς ἀνεμνήσεις ὑπὲρ τῆς ὠραίας ἡμῶν νήσου, τῆς δευτέρης ταύτης μετὰ τὴν Χίον πατρίδος του, καὶ ἐν ἧ ὁ πατήρ αὐτοῦ ὡς ἐπιστήμων ἀπῆλαυε τῆς γενικῆς ἀπάντων τῶν Ἑβρουπολιτῶν ὑπολήψεως.

— Μεταξὺ 37 συναγωνιστῶν του, εἰς τὸν ἐν Ἀθήναις ἀγῶνα τῆς σκοποβολῆς, ἐπρώτευσεν ὁ δεκατετραετής υἱὸς τοῦ ἡμετέρου συμπολίτου κ. Ν. Χαριλάου, Λύσανδρος, λαβὼν ἐν μέσῳ ἐπευφημιῶν τὸ ἄθλον τοῦ ἀγῶνος ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ κ. προέδρου. Τοῦτο ἄρᾳ γε δὲν ἦναι ἄξιον προσοχῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει; Τάχα ἀντὶ ἡ νεολαία τῆς πόλεως; μὴ νὰ ἀπανηθῇ το ἐκυτῆς χροῖμα εἰς πολλὰ πολλαχῶς ἐπιβλαβῆ,

(*) Τάχα τί διαφέρει ἡ φαντασιοπληξία αὕτη τοῦ Μακράκη, τῆς ὀπτασίας τοῦ Μωάμεθ, οὗτινος δὲν διαφέρει κατὰ πᾶν γωντεῖαν, ὁ λαοπλάγος καὶ ἀγύρτης οὗτος;

δὲν ἔπρεπε νὰ ἀσκῆται εἰς τὸ ἀπλοῦν τοῦτο, ἀλλὰ λόγου ἄξιον γύμνασμα ; Ζητεῖται λοιπὸν ὁ ἄνθρωπος, ὅστις θὰ ὠθήσῃ τοῦ νέου εἰς ταύτην τὴν ἀμιλλαν ἢ δὲν ἔχομεν μὴ δὲ ἄνθρωπον πρὸς τοῦτο ;

— Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Κωνσταντῖνος Μακρίδης, τὸ δεῦτερον ἔτος διανύων ἤδη ἐν τῇ νομικῇ Σχολῇ, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ ἀναιδίᾳ καὶ τῇ θρασύτητι τοῦ ἐν τοῖς ὑπογεῖοις Ψαριανῶν τετραγλωμένου Φιλαρέτου, ἐδημοσίευσεν ἰδίαις δαπάναις ἐκτεταμένην ἀνασκευὴν κατὰ τῶν φλυαρημάτων τοῦ ἀγύρτου τούτου, δι' ἧς λογικώτατα ἀποδεικνύων ἀγύρταρον μὲν τὸν Μακρίδην, ἀγύρτακον δὲ τὸν πετεινόμενον Φιλαρέτον του, περαίνει τὸν λόγον διὰ τοῦ ἐξῆς συμπέρασματος : ἀναθεωρῶν τὰ προηγουμένα, νομίζω ὅτι δύναμαι νὰ θεωρῶ τὸ ἐξῆς συμπέρασμα ὡς τὸ μόνον ἀληθές· ὅτε δηλ. πλὴν δὲν ἦται ὁ κακοθηθέστος τῶν ἀνθρώπων (Φιλάρετε) πτούλάχιστον εἶσαι παράφρων.

Ἐνόμισεν ὁ ἀναιδῆς οὗτος τοῦ Μακρίδου ἀπόστολος· ὅτι ἔμελλε νὰ εὕρῃ ἐνταῦθα μάνδραν ἄνευ φρουρῶν, ἐν ἣ βαρῆς εἰσπεσὼν νὰ σπαράξῃ τὸ χριστεπώνυμον τῆς ἐκκλησίας πλήρως διὰ τῆς Μακρικείου φιλοσοφίας. Ἀλλ' ἤδη ἐπέισθη μετὰ μικρὸν ὅτι ἡ ἐμπορικὴ πόλις αὕτη, ἡ πολλῶν ἀγυρτῶν καὶ λαοπλάτων τὴν λεοντὴν περιελοῦσα, ἔμελλε νὰ ἀποκαλύψῃ τὴν ὄνειρον μορφήν καὶ τούτου, οὐ καθῆκον ἦτο νὰ ζητήσῃ στάδιον ἐντιμότερον ἐν τῇ κοινωνίᾳ, καὶ οὐχὶ νὰ γείνη ὄργανον τοῦ ἀφρονεστάτου τῶν ἀνθρώπων Μακρίδου, ἢ τὸ πολὺ, ἐὰν ὠρέγετο τοῦ ἔργου τοῦ κέρκος τοῦ θείου λόγου, ὡρεῖλε νὰ πορευθῇ πρῶτον εἰς τὸ χωρίον του, τὰ Δολλανά, καὶ ἐκεῖ νὰ διδάξῃ τοὺς συνεχωρίους του καὶ αὐτοὺς τοὺς συγγενεῖς του νὰ παύσωσι τῆς ζωκλοπῆς, καὶ ὅταν οἱ πατριῶταί του παρητοῦντο του εἶναι κατισκοκλέπται, τότε νὰ πορευθῇ, ὅπου κοινωνικὰ νοσήματα ἐλαφρότερα. Ἀλλὰ περὶ τούτων ἐκτενέστερον ἐν οἰκείῳ τόπῳ, καθόσον νῦν, μόνον ὅπως ἀπονεύωμεν τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς τὸν κ. Μακρίδην, διὰ τὰ ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Φιλαρέτου ἐξυθροισθέντων συμπολιτῶν του αἰσθημάτων του.

— Τὴν παρελθ. δευτέραν ἐγένετο ἐν τῷ ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικεῖῳ ἢ κατὰ τοῦ κ. Α. Μακρίδου δίκη κατηγορουμένου ὡς τυροῦντος ἄνευ ἀδείας σχολεῖον ἐν Ἀθήναις καὶ ἐπὶ ἀντιστάσει μετὰ τῶν Π. Καπέλλου, Δημ. Λογούλη διδασκάλου καὶ Μετχισοῦδεκ Φρουδᾶκη ιερέως, κατὰ τῆς ἀρχῆς. Συνήγοροι τῶν κατηγορουμένων ἦσαν οἱ κ. κ. Παλαμίδης καὶ Σταυρόπουλος. Οἱ πλείστοι τῶν μαρτύρων τῆς ὑπερασπίσεως ἦσαν παιδία 10—14 ἐτῶν. Ἐκ δὲ τῶν τῆς κατηγορίας ἀπουσίαζεν ἕνεκεν ἀθηνείας ὁ κυριώτερος μάρτυς ὁ ὑπαπτυνόμος κ. Κωστόπουλος ὁ κατ' οὐ ἐγένετο ἢ ἀντίστασις. Ἐνεκα τῆς ἀπουσίας τούτου οἱ κατηγορούμενοι προὔτιμησαν νὰ δικασθῶσιν ἐρήμην, ἐκτὸς τοῦ κ. Φρουδᾶκη. Καὶ οὗτος μὲν ἠθώθη, ὁ δὲ κ. Μακρίδης κατεδικάσθη εἰς 100 ἡμερῶν φυλάκισιν, καὶ οἱ κ. κ. Π. Καπέλλος καὶ Δημ. Δαγούλης εἰς τριῶν μηνῶν ἕκαστος.

Πικρὸν ἀκρατῆριον παρίστατο κατὰ τὴν δίκην διαρκέσασαν περὶ τὰς 4 ὥρας, διεκρίνοντο δὲ ἐν αὐτῷ πλείστοι μακρὰ καὶ ἀναμένοντες νὰ ἀκούσωσιν τὴν ἀθώωσιν τοῦ διδασκάλου των. (Στά).

— ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ, μηνιαῖον περιοδικὸν σύγγραμμα. Τόμος Β'. Τεύχος ΙΒ'. Περιεχόμενα : Κ. Παπαρηγοπούλου. Περὶ τῶν περιπετειῶν τῆς ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἐν τοῖς κατ' ἡμᾶς χρόνοις (Μέρος Β'. Τέλος). — Κωνστ. Σ. Κόντου. Ποικίλα φιλολογικά. § 26. Αὐτόγραφον, ἰδιόγραφον, ἀντίγραφον. § 27. Ἀπόγραφον, ἀρχέτυπον, πρωτότυπον, ἀντίτυπον. — Σπυρ. Π. Δάμπρου. Ὁ αἰὼν τοῦ Περικλέους. — Ἰγνατίου Μοσχάκη. Μελέτη περὶ Ἰλισμοῦ. — Ν. Πετρή.

Ὁμηρικὰ Μελέται : παρὰ Ῥωμαίους (τέλος). — Ι. Χ. Βάμβα. Ἰγνινὴ. Περὶ τροφῶν. Κρέας. Ὡά. — Χαρίση Πούλιου. Πνευματικὴ ἀγωγή. Ἡ μήτηρ καὶ τὸ δωμάτιον τῶν παιδίων. — Ἐδμόνδου Ἀμπου. Ὁ Ἀπεξηραμένος συνταγματάρχης. Κεφ. ΙΒ'. Τὸ πρῶτον δεῖπνον τοῦ ἀναστάντος. ΙΓ'. Ὁ Φυγᾶς διηγεῖται τὴν ἱστορίαν του. ΙΔ'. Ἐρωσ καὶ σπάθη. (συνέχεια). — Δ. Κοκκιδῆ. Μετεωρολογικὴ ἀποψις τοῦ ἔτους 1878. — Φιλολογικὸς Σύλλογος Πιρνασσός. — Ἀρχαιολογικά. — Γερμανικὴ σχολή. Εἰδήσεις. — Μετεωρολογικὸν Δελτίον.

— Ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις ὁ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΑΚΑΤΣΑΝΗΣ, πολίτης χρηστός καὶ πατὴρ φιλόστοργος. Ὁ μακαρίτης ὑπηρετήσεν τὴν πατρίδα κατὰ τὴν μεταπολίτευσιν ὡς ἀξιωματικὸς τῆς ἐθνοφυλακῆς μετ' ἀφοσιώσεως καὶ ζήλου, συντελέσας εἰς τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, ἣτο δὲ ἐκδότης καὶ διευθυντῆς τῆς ἀβύγγελισμοῦ. Ἐγκατέλιπε πολυμελῆ καὶ ἀδύνατον οἰκογένειαν εἰς παντελῆ πτωχείαν.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσεν ἐν Ἀθήναις καὶ ἐκηδεύθη ὁ ἱερομόνοχος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ, σμυρναῖος, καθηγητῆς διατελέσας ἐπὶ ἔτη ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ῥιζαρείῳ Σχολῇ, ἀνὴρ τίμιος καὶ χρήσιμος ἀναδειχθεὶς εἰς τὰς ἐπαγγελίας του.

— Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἀπέπευσεν ἐκ Πειραιῶς ἢ ἀμφιτρίτην ὅπως φθάσῃ τὴν «Ὀλγαν» καὶ ἀμφότεραι διευθυνθῶσιν εἰς τὸν Ἀμβρακικὸν κόλπον.

— Κατὰ τὴν αὔραν τινὲς τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡμετέρων ὁμογενῶν ἐπαρουσιάσθησαν εἰς τὸν ἐκεῖ πρεσβυτήν τῆς Γαλλίας κ. Φουρνιὲ ὅπως συγχαρῶσιν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ του ὡς γεροισιαστοῦ. Εὐχαριστῶν τοὺς εἰρημένους κυρίους ὁ κ. Φουρνιὲ μετὰ τῶν ἄλλων φιλοφρονητικῶν φράσεων, ἔλεξε καὶ τὴν ἐξῆς : ἀπὸς τὴν Γαλλίαν, εἶπεν, ἡ ἐπέκτασις τῶν ὀρίων τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶναι ζήτημα πλκτωνικοῦ πρὸς αὐτὴν ἔρωτος, ἀλλὰ ζήτημα σπουδαίου συμφέροντος.

— Ἀναφέρωμεν προχθές, γράφει τὸ «Ἐθνικὸν Πνεῦμα», ὅτι ληστρικὴ συμμορία ἐξ ἑπτὰ ἀτόμων ἀπὸ Βόλου ἀπεβίβασθη εἰς τὰ πέριξ τοῦ Ξεροχωρίου, καὶ τὴν συλληψιν δύο τούτων τοῦ Φαρσαλιανοῦ ἢ Καραφαντάλου καὶ τοῦ Καραγεώργου, τὸν φόνον δὲ τοῦ Γ. Φαρσαλιανοῦ ἤδη ἄσμενοι ἀναγγελομεν ὅτι αἱ ἀρχαὶ Χαλκίδος συνέλαβον ἐντὸς τοῦ ἀτλαὶ ἑτέρους δύο ὑπὸ τὸ ψευδὲς ὄνομα Θεοδ. Ἀποστόλου καὶ Κ. Μπασιδέκης, ἐπὶ τῶν ὁποίων εὗρον διάφορα χρυσὰ καὶ ἀργυρὰ σκεύη. Ἦδη ὑπολείπεται ἡ σύλληψις καὶ δύο ἑτέρων πρὸς ἐντελῆ αὐτῆς ἐξόντων.

— Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην τὴν 4 μ. μ. συνήλθον ἐν τῷ δημοκρατικῷ καταστήματι πάντες σχεδὸν οἱ ἐνταῦθα διατρίβοντες Ἑπειρῶται καὶ συνώδυσαν τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἐπιδόσαν τὴν ἀναφορὰν εἰς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον. Διὰ τῆς ἀναφορᾶς ταύτης παρεκαλεῖτο ἡ κυβέρνησις νὰ ἐμμεῖνη εἰς τὴν πιστὴν ἐφαρμογὴν τοῦ 13 πρωτοκόλλου καὶ τοῦ 24 ἄρθρου τῆς βερολινεῖου συνθήκης καὶ ἰδίως ὅσον ἀφορᾷ τὰ Ἰωάννινα· εἰς τὴν ἐπιδόσαν τὴν ἐν λόγῳ ἀναφορὰν ἐπιτροπὴν, συγκειμένην ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ Ἀρτεμίου Μίχου, Μ. Μελά, Παυλ. Λάμπρου, Γ. Βασιλείου, Καλοῦ καὶ Δουρούτη, ὁ πρωθυπουργὸς κ. Κομμουνδούρος εἶπεν, ὅτι κύριον μέλημα τῆς κυβερνήσεως εἶναι ἡ πιστὴ ἐφαρμογὴ τῆς βερολινεῖου συνθήκης, καὶ ὅτι αὕτη θὰ ἐμμεῖνη εἰς τὴν κατὰ γράμμα ἐκτέλεσιν αὐτῆς. Παρώτρυνε δὲ αὐτοὺς, ὅπως πάντες οἱ Ἑπειρῶται ἐργασθῶσι πρὸς τοῦτο, ἐπειδὴ πολλαὶ ἐνέργειαι γίνονται, ὅπως τὰ μέρη ἐκεῖνα καὶ ἰδίως τὰ Ἰωάννινα μείνωσιν ἐκτὸς τῶν νέων ὀρίων. (Λαός).

— Αί ἐσχάτως ἐπισημασθῆναι τρικυμίας πολλές ἐπὶ νηγικόν ζημίας εἰς τὰ ἐν τῷ λιμένι Πατρῶν ἠγκυροβολημένα πλοῖα καὶ ἰδίως τὰ πλοῖα ἄλλα πολλὰ τούτων συνετρίβησαν εἰς μυρία τεμάχια ἅτινα ἐπέπλεον ἐπὶ τῶν ὑδάτων.

— Φοβερὸν δυστύχημα ἐγένετο ἐπὶ τῆς μεταξὺ Φιλιππουπόλεως καὶ Ἀδριανουπόλεως σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Καθ' ἣν ὄραν ἡ ἀμαξοστοιχία διήρχετο τὴν γέφυραν Μικρασίαν ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ Ἰδρας, διεράγη αὕτη καὶ κατεβυθίσθησαν εἰς τὸν ποταμὸν 38 ἀμαξίαι πλήρεις στρατιωτῶν καὶ ἐπίβητων τινῶν μόνον διασωθέντων.

— Ἐν Ῥωσσίᾳ αὐξάνουσα καθ' ἐκάστην αἰ θρησκευτικαὶ αἱρέσεις, αἱ μᾶλλον ἀλλόκοτοι. Κατὰ τὰς στατιστικὰς πληροφορίας τῆς συνόδου, τὸ παρελθὸν ἔτος ἐγεννήθησαν 137 νεαὶ αἱρέσεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἡ σημαντικωτέρα εἶναι ἡ τῶν ἀβρυκολάκων. Οἱ ὁπαδοὶ τῆς αἱρέσεως ταύτης στρατολογούνται ἐκ τῶν χωρικῶν διαμερισμάτων Γεζάρσεβιτς τῆς περιφερείας Γολόβδα. Κατὰ τὴν αἴρεσιν ταύτην τὸ βῆ-πιπρα δὲν πρέπει νὰ γίνετα δι' ὕδατος, ἀλλὰ δι' αἵματος γυναικῶν. Ἐνεκα τῆς φοβερᾶς ταύτης λατρείας, πολλαὶ γυναῖκες ἀπέθανον, ἐκτὸς τούτου τρέφουσι τὰ βρέφη δι' αἵματος ἀντὶ γάλακτος.

— Ἐν Παρισίῳ ὑπερέτριά τις ἐγέννησε τέκνον ἔχον δύο κεφαλὰς. Τὸ πιδίον ζῆ, οἱ δὲ ἰατροὶ καὶ περίεργοι σπεύδουσι νὰ εἰδῶσιν αὐτό.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ, 10/22. — Ὁ Κιαμὲλ πασᾶς εἰς τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἐν τῷ ζητήματι τῆς Πογγαρίτσας ἰσθι-νεὶ βαρέως ἐν Σκουτάρει. Οἱ λοιποὶ ἐπιτρόποι θελοῦσι ἐξα-κολουθήσει ἐπιτελοῦντες τὰ καθήκοντα αὐτῶν.

Οἱ Ἕλληνες ἐπιτρόποι ἀνεχώρησαν ἐξ Ἀθηνῶν πρὶν ἢ γνωσθῇ ἐντελῶς καὶ ὀρισθῇ ἐπακριβῶς ἡ ἡμέρα τῆς εἰς Ἀντι-νον ἀφίξεως τοῦ Μουχτάρ πασᾶ.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐξήκθη ἡ ἔκδοσις φερμανίου δι' οὗ νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἰσοδος ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ πλοίου φέροντος τοὺς ἐπιτρόπους εἰς τὸν κόλπον τῆς Ἄρτης.

(Ἀφιχθέντα ἐνταῦθα).

ΑΘΗΝΑΙ, 12/24 Ἰανουαρίου. — Ἡ Πύλη διέταξε τὸν Μουχτάρ πασᾶν τηλεγραφικῶς ἀρχίται ἀμέσως τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἐπιτρόπων. — Βιδήσεις Μαυροβουνίου εὐχάριστοι. Ἡ ἐκκένωσις τῆς Σπούζας ἤχητο, ἡ δὲ τῆς Πογγαρίτσας γενήσεται ἀνευ προσκομμάτων τῶν Ἀλβανῶν. — Περιμένεται ἐν Πειραιεὶ μέγα θωρηκτὸν Γαλλικὸν «Προβηχικὸν» ἐφ' οὗ ἐπιθήσεται ὁ ναύαρχος Λεζέν.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ. Βίκοςάφρακτον 23.60. Λίρα Τουρκίας 27.10. Λίρα Ἀγγλίας 29.5. Συναλλάγματα Λονδίνου 30. Παρισίων 120, ὄψεως 120.50.

ΑΥΤΟΘΕΝ, 13/25. — Ἡ ἑλληνικὴ ἐπιτροπὴ χθὲς ἐσπέ-ρα μετέβη ἐκ Λευκάδος οὐχὶ εἰς Πρέβεζαν ἀλλ' εἰς Βόνιτζαν ὁποῦν εἰδοποιήσῃ τὸν Μουχτάρ καὶ μεταθήσεται εἰς τὸν τόπον τῆς συνεντεύξεως. Τηλεγράφημα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως παρὶστά πιθανὴν τὴν παρχώρησιν τῶν Ἰωαννίνων τῇ Ἑλλάδι μετὰ τὴν ἀπειλητικὴν διαγωγὴν τῶν Ἀλβανῶν τεμψάντων ἐπιτροπὴν εἰς Κωνσταντινουπόλιν ἀπαιτοῦσαν αὐτονομίαν τῆς Ἀλβανίας. Οἱ βούλγαροι ζητοῦν ἀναβολὴν ἐκλογῆς ἡγεμόνος μέχρι συμπληρώσεως τῆς ἐνώσεως Βουλγαρίας καὶ Ῥωμυλίας.

ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ. Βίκοςάφρακτον 23.70. Λίρα Τουρκίας 27.25. Λίρα Ἀγγλίας 29.75.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ὁ ἐκ Σίφνου χειρουργὸς καὶ ἐμπειρικὸς ἰατρός κ. Χρῆστος Χριστόπουλος, κατ' ἄδειαν τοῦ Ἱατρο-συνεδρίου τὰ τῆς χειρουργίας ἐκτελῶν, καὶ ἰδίως ἐπιτυχῶν εἰς τὰ χοιραδικὰ νοσήματα, ἐπανε-λθὼν κατ' αὐτὰς ἐκ Κωνσταντινουπόλεως διαμένει ἐνταῦθα, ὥστε οἱ πάσχοντες ἐκ χοιράδων δύνανται νὰ ζητήσωσι τὴν συνδρομὴν του.

Ὁ κ. Μιχ. Τροφιμῶφ ἠνέωξε γραφεῖον κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Β. ταχυδρομείου, ἀπέναντι τοῦ ἀδαμαντο-πωλείου τοῦ κ. Ν. Στεργίου, εἰς ὃ πωλοῦνται εἰς εὐθηνότητας τιμὰς τὰ ἐξῆς: ἦτοι

ΨΑΡΡΟΚΟΛΛΑ Γαλλίας.

ΣΑΠΩΝΕΣ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας.

ΠΥΓΑΡΙΑ ἀτσάλινα.

ΣΚΟΠΗΑΙΣ μετὰ τὰ χέρια των, σιδηροδεμέναις, καὶ ΤΣΙΜΕΝΤΟ Γαλλίας.

Εἰς τὸ ἐνταῦθα Βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Εὐθυμίου Πολιτάκη πωλοῦνται φύλλα τῆς Ἀθηναϊκῆς ἐφη-μερίδος «ΝΕΑΙ ΠΑΕΙ» ἀντὶ 15 λεπτῶν ἀγοραίων τὰ δύο κατὰ σειρὰν φύλλα. Παρὰ τῷ ἰδίῳ γίνονται καὶ συνδρομηταὶ εἰς τὴν αὐτὴν ἐφημερίδα πληρῶ-νοντες κατὰ μῆνα ἢ κατὰ ἐξμημίαν ἢ κατ' ἔτος ἐπὶ τῇ βᾶσει τοῦ τιμολογίου τῆς συνδρομῆς.

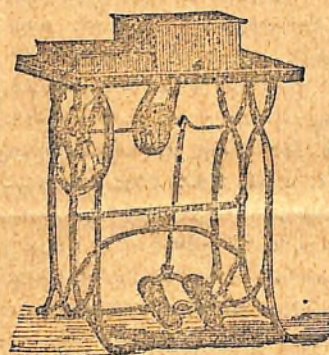
ΤΡΕΙΣ ΑΠΟΦΗΚΑΙ τοῦ κ. Γαβριήλ Ἀράγκη, κείμεναι εἰς θέσιν Ἄμμον μεταξὺ τῶν βυρσοδεφείων Γ. Λαγουροῦ καὶ Μ. Κορνηλάκη, εὐρύχωροι μήκους μέτρων 40 καὶ πλάτους μέτρων 6 ἐκάστη, ἔχουσαι πατάρια καὶ ὕδωρ ἀφθονον, σχεπασμένα δὲ μετὰ κεράμους, **ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ**. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἴδιον.

ΜΗΧΑΝΑΙ

ΡΑΠΤΙΚΗΣ

ΤΕΛΕΙΑΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

δι' οἰκογενείας, ράπτας, ὑποδηματοποιούς καὶ δι' ὅποιανδήποτε ἐργασίαν πω-λοῦνται εἰς εὐθηνότητας τιμὰς ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Ν. ΚΑΡΔΙΤΣΗ.

Ὁ περὶ τῆς εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἀσκή-σεως τῶν ἀγόντων ἡλικίαν 22, 23 καὶ 24 ἐτῶν **ΝΟΜΟΣ ΨΙΖ'** ἐκτυπωθεὶς πωλεῖται ἐν τῷ τυπογραφείῳ μας.

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΗΛΛΩΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἔτησίαι Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἔτησίαι » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἔτησι. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἐκκλησίαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβάς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ Ο ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ.

Εἰδοποιούνται οἱ Κ. Κ. Μετόχοι τῆς Τραπεζῆς Χίου ὁ Ἄρχαγγελος ὅτι συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 39 τοῦ Καταστατικοῦ τῆς ἑταιρίας, συνέρχεται ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Τραπεζῆς κατὰ τὴν 1/13 τοῦ προσεχοῦς Μαρτίου, ὥραν 10 Π. Μ. ἡ ἔκκλησις τῶν Μετόχων Γενικὴ Συνέλευσις ὅπως καθυποβλήθῃ αὐτῇ ὁ ἰσολογισμὸς τῆς Τραπεζῆς καὶ ἡ ἔκθεσις τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου λήξαντος ἔτους.

Οἱ θελοντες ἐκ τῶν Κ. Κ. Μετόχων νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ὀρείλουσι, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 38 τοῦ Καταστατικοῦ, νὰ καταθέσωσι τοὺς τίτλους τῶν ἑνα μῆνα πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς συνεδριάσεως εἰς τὸ ταμεῖον τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ ἀποδείξει. Δύνανται δὲ οἱ ἀπόντες ἐκ τῶν Κ. Κ. Μετόχων ν' ἀντιπροσωπευθῶσι δι' ἐγγράφου ἐπὶ τούτῳ δηλώσεως αὐτῶν, σημειούσης τοὺς σχετικούς ἀριθμούς τίτλων, καὶ ἐγκρίτως διαβιβαζομένης πρὸς τὴν Τράπεζαν.

Χίος τὴν 2 Ἰανουαρίου 1879.

Ὁ Διευθυντὴς
Ε. Α. ΚΑΡΑΒΑΣ.

Η ΜΑΚΡΑΚΕΙΟΣ ΑΕΠΡΑ. Γ'.

Διαφυγὸν τὸν κίνδυνον τοῦτον ὁ Μακράκης καὶ βλέπων ὅτι μῆτε ἡ φιλοσοφία καὶ τὰ συστήματά του μῆτε ἡ ἐπαγγελματικὴ κατὰ τῶν ἀρχῶν τοῦ Πανεπιστημίου, τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν μελῶν τῆς Ἱ. Συνόδου ἄδικοι ἐπιθέσεις του ἐπειθον τοὺς παρ' αὐτοῦ ὑβρίζομένους ἵνα δώσωσιν αὐτῷ ἔδραν ὑψηλοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ, ἢ θεσιν κληρικοῦ παρὰ τῇ Συνόδῳ, ἢ τέλος μίαν Γυμνασιαρχίαν, ἐσκέφθη καὶ ἀπεφάσισεν οὕτως ἠδὲ ἐπικείμεναι βουλευτικαὶ ἐκλογαί, (αἱ κατὰ τὸν Ἰούλιον τοῦ 1875) δύναμαι λοιπὸν ἐγὼ νὰ ἀπέλθω εἰς τὴν ἐπαρχίαν μου, νὰ ἐκθέσω κάλπην, καὶ ἐπειδὴ εἶμαι βεβαίος ὅτι θὰ ἐκλεχθῶ βουλευτὴς, τότε δὴ τότε θὰ ἴδωσιν οἱ πολιτευόμενοι πῶς θὰ τοὺς κατακεραυνοβολήσω ἐν τῇ Βουλῇ, πῶς θὰ ἀνατρέψω καὶ κατακρημνίσω τὸ Παροικιστήριον, καὶ πῶς θὰ ἀναμορφώσω καὶ τὴν πολιτείαν καὶ τὴν Ἐκκλησίαν. Ἄμ' ἔπος ἄμ' ἔργον. Ὁ Μακράκης τὴν ἐπιούσαν ἐκδίδει ἐν ἑκατοντάπηχῳ πρόγραμμα πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς του, καὶ ἀπέρχεται εἰς Σίφνον, φροντίζων νὰ προπαρασκευάσῃ τὰ ἐπαιτούμενα διὰ νὰ ἀνακηρυχθῇ ὑποψήφιος τῆς Ἐπαρχίας τῶν βουλευτῆς. Ἐν τοῖς ἐπομένοις παρακαλεῖται ὁ

ἀναγνώστης νὰ ἐπιστήσῃ τὴν προσοχὴν του, καθόσον πρόκειται νὰ ἀποδειχθῇ, τίνες λογικῶς καὶ ἐμπράκτως εἶναι καὶ πρέπει νὰ καλῶνται **ΕΞ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ ΦΑΥΛΟΙ**, ὁ Μακράκης δηλονότι καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἢ οἱ τὴν ἀγυρτίαν καὶ τὴν κακοήθειαν αὐτῶν στηλιτεύοντες.

Οὕτω λοιπὸν ἐφωδιασμένος, ὁ δεῦτερος υἱὸς τῆς Παραγίας Δ. Μακράκης, προσέρχεται πρὸς τὸν ἀδελφόν του Ἰωακείμ καὶ ἀπαιτεῖ παρ' αὐτοῦ πρῶτον μὲν πεντακισχιλίας εἴτα δὲ τρισχιλίας δραχμὰς, διὰ νὰ ἐμπορευθῇ τὰς συνειδήσεις τῶν συνδηματῶν του, χρήμασι τὰς ψήφους αὐτῶν ἐξωνοούμενος, καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ἃς διὰ τῶν διδασκαλιῶν του θέλει νὰ νυμφεύσῃ μὲ τὸν Νυμφίον (τὸν Σωτῆρα Χριστὸν), ταύτας θέλει νὰ ἐκπορευθῇ, καὶ οὕτω ἐκπεπορευμένας νὰ τὰς νυμφεύσῃ, ὁ νέος οὗτος τῶν ψυχῶν παραγωγὸς, μετὰ τοῦ πατρὸς του Ἐωσφῆρου!

Ὁ Ἰωακείμ ἐξανασταζόμενος ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου νὰ γείνη συναίτιος τῆς πολιτικῆς δωροδοκίας ταύτης, ἀρνεῖται, διαμαρτύρεται κατὰ τῆς πράξεώς του, ἀναμνησκει αὐτῷ τὸ παρελθόν, τὰς ἀρχάς του, τὰς Ἱεράς Γραφάς, τὸ Ἱ. Βλαγγέλιον, τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, τὸν διαρρήδην ἀπαγορευόντα τοῖς στρατιώταις τοῦ Χριστοῦ ἐμπλέκεσθαι τοῖς τοῦ βίου πραγματεῖαις, ἐν οὕτως ἀρέσῳσι τῷ στρατολογῆσαντι. Ἄλλ' ὁ Μακράκης ἐπιμένει εἰς τὸν σκοπὸν του, ἐπιμένει ἵνα στρατεύηται τοῦ λοιποῦ μετὰ Ἰησοῦν, δὲν θέλει πλέον νὰ ἦναι στρατιώτης τοῦ Εὐαγγελίου. Οἷος ὁ κατάγελοι! Ὁ υἱὸς τῆς Παραγίας, ἀποτάσσεται τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐπιμένει νὰ γείνη στρατιώτης ἐπιγείων Βασιλέων, ἐκείνων δηλ. οὐδ' ἄλλοτε ἀπεκάλεσε Ἰησοῦς!

Ἐξανασταζόμενος τῆς ὑπομονῆς ἐκατέρωθεν, ὁ μὲν Ἰωακείμ ἐπε τῷ Ἀποστόλῳ ὅτι δὲν ἔχει χρήματα διὰ βίβημον, καθίσον ταῦτα ὀρεῖται νὰ φυλάττῃ δι' ἑαυτὸν καὶ τὰς οἰκονομίας τῶν γαμβρῶν των, καὶ ὅτι δὲν ἔχει σκοπὸν νὰ υποστηρίξῃ τὴν μονομανίαν ἢ βουλευτομανίαν αὐτοῦ, θυσιάζων τὸ μέλλον του καὶ τὸ τῶν συγγενῶν των, ἀφοῦ οὐδὲ ἑκατὸν ψήφους ἤλπιζε νὰ λάβῃ ἐξ ὅλης τῆς ἐπαρχίας Μήλου. Ὁ δὲ Ἀπόστολος, ἐμμανὲς γενόμενος, ἠπειλήσεν αὐτῷ ἐξόντως ἐκθροῦν. ἠπειλήσεν αὐτῷ καθαίρειν! ἀφαρισμὸν! Διὰ τοῦτον υἱὸν πείρῃ μῆτηρ δὲν ζηλεύει ἀληθῶς τὴν Παναγίαν; καὶ τοιοῦτον ἀδελφὸν τίς ἀνθρώπος δὲν ζηλεύει τὸν Ἰωακείμ Ἰακράκην; Διὰ τοιοῦτον πολίτην τίς δὲν φθονεῖ τοῖς συμπολίταις του Σιφνίοις;

Ἐάν τις ἔτυχε νὰ ἴδῃ ποτὲ ὄφιν συστρεφόμενον καὶ τὰς δίας σάφρας δάκνοντα, καθ' ἣν ὥραν θανατηφόρον κτύπημα ὦ ἐπάχρει ὁ τοῦτον συναντήσῃς, ἐάν τις εἶδε κύμα λυσσῶν

τα, πῶς δηλονότι περιφέρεται ἐννεός, οὐδένα διακρίνων, ἀλλ' ἀναιδέστερον παντός ἐρπετοῦ κατὰ πάντων, οἰκείων καὶ φίλων, ἐπιπίπτων, αὐτὸς μόνος δύναται νὰ φαντασθῇ τὴν ἔσω διαθέσιν καὶ τὸ ἔξω σχῆμα τοῦ Ἀποστόλου Μακράκη. Ὡς μὲν ἐξόντωνσι κατὰ τοῦ εὐεργέτου τῆς οἰκογενείας των Ἰωακείμ. Ἐμελέτησεν ἐπιβουλὴν κατὰ τοῦ τρέφοντος καὶ ἐνδύοντος αὐτὸν Ἰωακείμ. Ἐβάλλευσεν ἐν τῷ ἀρνεῖ τῆς βδελυρᾶς ψυχῆς τοῦ ἐργαστηρίῳ βδελυροτάτην συκοφαντίαν κατὰ τοῦ καταβαλόντος· αὐτῷ ἐξακισχίλια φράγμα, ἵνα ζῆ ἀβρῶς ἐν Βυρῶπι, Ἰωακείμ. Εἶναι ὁ ταῦτα διανοούμενος καὶ βουλευόμενος ὁ υἱὸς τῆς Παραγίας, φίλοι ἀναγνώσται! Εἶναι ὁ ἀδελφὸς τοῦ Χριστοῦ! Εἶναι ὁ διδάσκαλος τοῦ Φιλαρέτου! Εἶναι ὁ μεταλαμβάνων κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν! Εἶναι ὁ διδάζων ἡμᾶς τὴν εὐαγγελικὴν ἠθικὴν! Εἶναι ὁ ὑβρίζων Ἀρχιερεῖς, Ἱερεῖς, Ὑπουργοὺς, βουλευτάς, καθηγητάς, διδασκάλους, τὸν Κοραῖν καὶ αὐτὸν τὸν Βασιλέα!

Ἐπανελθὼν εἰς Σύρον, εὐθὺς ἐνάγει εἰς τὰ δικαστήρια τὸν ἀδελφόν του Ἰωακείμ, ὡς οἰκοδομήσαντα αὐθαίρετως ἐπὶ ἰδικοῦ του γηπέδου οἰκίαν, καὶ αἰτεῖται νὰ τῷ ἐπιδικασθῇ ὡς ἰδιοκτησία του ἡ οἰκία τοῦ Ἰωακείμ, δι' ἣν ἐδαπάνησεν οὗτος τριάκοντα περίπου χιλιάδας δραχμῶν, τὰ μὲν ὅπως περιουσίῃ ὑπ' αὐτὴν τὴν πατρικὴν οἰκογένειαν καὶ ὑπενδρέυσῃ τὰς ἀδελφὰς των, τὰ δὲ ὅπως κατασκευάσῃ δωμάτια εὐρύχωρα καὶ ἀναπαυτικά, εἰς ἃ νὰ τρώγῃ, νὰ κοιμᾶται καὶ νὰ βεμβάζῃ ὁ κύριος Ἀπόστολος, ἐφ' ὅσον διέτριβεν ἐν Σίφῳ, πάντοτε βέβαια δαπάναις τοῦ Ἰωακείμ. *Τὰ ὑπερκελιμενα ταῦς ὑποκειμένοις* λέγει νομικὴ ρήτρα. Ἄρα νὰ εὐκαιρία, εἶπε καθ' ἑαυτὸν ὁ Α. Μακράκης, νὰ ξεσπητώσω καὶ ῥίψω εἰς τοὺς δρόμους αὐτὸν τὸν ἄθλιον, τὸν μὴ δόντα μοι χρέματα νὰ ἐκλεχθῶ βουλευτής. Ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη δὲν ἀπεφάνθη οὕτως, ἡ δικαιοσύνη διέκρινε τὰ δίκαια ἀμφοτέρων, καὶ ὁ Ἰωακείμ ὑπεχρεώθη νὰ πληρώσῃ τὸ γηπεδὸν τῷ Ἀποστόλῳ, ἐκτιμηθὲν ἀντὶ 20 ἢ 25 δραχμῶν, καὶ οὕτως ὁ ἐναγόμενος ἀπὸ τὴν ἀπὸ τῆς Παραγίας Ἀποστόλου τοῦ Μακράκη! Ἀλλὰ τί τοῦτο πρὸς τὰ ἐπόμενα;

Ἰδὼν ὁ Ἀπόστολος ὅτι τὸ θῆμά του διεφυγε τὴν διὰ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων ἐπιδιωχθεῖσαν ἐξόντωνσιν, ἐσκέφθη ὅτι ὑπάρχει καὶ ἄλλο δικαστήριον, τὸ δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας. Μία καθίρσις, εἶπε καθ' ἑαυτὸν, ἢ μία κἀθειρξις εἰς εἰς μίαν Μοῆν τοῦ ἀδελφοῦ μου Ἰωακείμ, πάντως καταστήσει με κύριον τῆς κτηματικῆς του περιουσίας, ἐξ ἅπαντος θὰ ἰκανοποιήσῃ τὸ κατ' αὐτοῦ ἄσπονδον μίσός μου. Ἰδοὺ δὲ τὸ ὁ βδελυρὸς ἀπεφάσισε. Συντάσσει κατηγορητήριον κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του τούτου πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον, ἔργον ὅς ἐπεταί· Ὁ ἐν Σίφῳ διακείμενος Ἰωακείμ Μακράκης, Ἀρχιερατικὸς, ἀντὶ νὰ κατοικῇ εἰς τὴν μονὴν τῆς Βούσεως, ἵς ἀδελφὸς τυγχάνει, κατοικεῖ εἰς ἴδιον οἶκον μετὰ ἀσέμνων ἡγυαλικῶν. Συντρώγει καὶ συκοιμᾶται μετὰ σφεισάκτιω ἡγυαλικῶς, καὶ ἀσυστόλως περιυβρίζει τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα. Τούτου καταγγέλλων ἐνώπιον τῆς Συνόδου ὡς ἄξιον κινήσασθαι, ἐξαιτούμαι νὰ ἐνεργηθῶσι τὰ νόμιμα. Οὕτως ἐν περιλήψει εἶχεν ἡ καταγγελία. Προὔτεινε δὲ καὶ μάρτυρας πρὸς ἀπόδειξιν αὐτῆς, κληρικούς καὶ λαϊκοὺς τινάς, κατοικοῦντας ἐν Σίφῳ, ἐν οἷς καὶ οἱ παρ' ἡμῖν ἀξιοτίμοι ἐκ Σίφῳ διδασκαλοὶ κ. κ. Γαϊτάνος καὶ Ζηλήμων.

Ἡ Ἱ. Σύνοδος, τοιοῦτον λαβούσα κατηγορητήριον, διέταξε νὰ γείνωσιν ἀνακρίσεις, ὅπως προβῇ εἰς ὅ,τι ἐν ὁμοίαις περιστάσεσιν οἱ Ἱ. Κανόνες διακελεύονται. Ἀρχονται αἱ ἀνακρίσεις, καὶ πάντες οἱ ἐν Σίφῳ μάρτυρες ἔφριτον καλούμενοι καὶ ἐξεταζόμενοι ἐπὶ κατηγορίᾳ ἀνυπόκωτου καὶ ἀνυπόστατου, κατ' ἀνδρὸς ὃν ὅλη ἡ Σίφος σέβεται καὶ τιμᾶ, κατὰ κληρικοῦ, οὗ ὁ βίος ὑπὸ πάντων ἀνομολογεῖται ἀμεμπτός

καὶ ἀνεπίληπτος. Αὐτὰ ταῦτα εἶπον καὶ οἱ ἐν Σίφῳ ἀνακριθέντες μάρτυρες, Ζηλήμων καὶ Γαϊτάνος, πάντες δὲ, ὡς ἐκ συνθήματος, ὁμοφῶως ἀπεκάλεσαν τὴν μὲν κατηγορίαν βδελυρᾶν, τὸν δὲ κατηγορὸν ἀγαπῆθη συκοφάντην, ἀγνώμονα πρὸς τοὺς εἰεργέτας, καὶ ἐπὶ τέλους ΠΑΡΑΦΡΟΝΑ. Ἀλλ' ὅποια ὑπῆρξεν ἡ ἐκπλιξις τῆς γυναίκος, τῆς κατηγορουμένης ὡς μοιχαλίδος, ὅτε προσκληθεῖσα ἠρωτάτο περὶ τῶν ἀποδιδόμενων αὐτῇ κατηγοριῶν, ὅταν ἔμαθε ὅτι τὴν κατηγορεῖ ὁ Ἀπόστολος Μακράκης; Ἦτο, κύριοι, ἡ ἐντιμὸς αὐτῆς κυρίξ, ἢ τὸ ὄνομα ἐκ σεβασμοῦ ἀποσιωπῶμεν, ἦτο, λέγομεν, ἡ κυρία ἐκεῖνη, ἢ ὁ ἀνὴρ ἐν Κων/πόλει καὶ τὸν Ἰωακείμ καὶ τὸν Ἀπόστολον ἐπροστάτευσεν. Ἦτο ἡ κυρία ἐκεῖνη, ἢ τις τὰς φθεῖρας ἐκαθάρισεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ σώματος τοῦ Ἀποστόλου Μακράκη! Ἐκεῖνη ἢ τις ἐκάλυψε τὴν γύμνωσίν του! Ἐκεῖνη ἢ τις ἔδωκεν ὑποδήματα εἰς τὸν ἀνυπόδητον Μακράκην! Ἐκεῖνη ἢ τις ἐθέριμανεν αὐτὸν πεπηγότα εἰς τοὺς μυτρικούς της κόλπους! Ἐκεῖνη ἢ τις μεταβάλεν αὐτὸν ἀπὸ κτήνους εἰς ἄνθρωπον! Ἦτο ἡ μυθευομένη ὄρνις, ἡ ἐχιδνὴς ὧν ἐκκολάψασα, ἐξ οὗ ὁ Ἀπόστολος οὕτως ἀνεθορεν!

«Δὲν ἐπίστευα, ἔλεγεν, ἀπαρηγορητῶς θρηνοῦσα ἡ εὐγενής· κυρία, δὲν ἐπίστευα ποτὲ ὅτι εἰς τὸ γῆρας μου, ἐν τῇ νενηρέϊά μου, ἐν ἡλικίᾳ πενήκοντα ἐτῶν, ἦθε· ἡ κατηγορηθῆ ὡς ΠΟΡΝΗ παρ' ἐκείνων, τὸν ὅποιον ὡς ἄλλοι υἱὸν μου περιθάλησαν . . . Οἱ λυγμοὶ τῆς μετεδοθισαν εἰς τοὺς ἀνακρινοντας αὐτὴν, ἰσχυρὰ δὲ λειποθυμία τὴν κατέρουψεν ἄπνουν ἐπὶ ἡρίσειαν ὡραν, ἀφ' ἧς μόλις ἠδυνήθησαν νὰ τὴν ἀπαλλάξωσι διὰ μυρίων μέσων. Τίς δὲ νομίζετε ἡ σχέσις τοῦ Ἰωακείμ μετὰ τῆς ἀξιοτίμου κυρίας ταύτης; Αὐτῇ χηρεύσατο πρὸ τινος ἐν Κων/πόλει, παρέλαβε τὴν περιουσίαν αὐτῆς περιουσίαν καὶ τὸ μόνον θυγάτριόν της, καὶ κατελθοῦσα ἐν Σίφῳ ἔζη ἐν πτωχείᾳ, οὐδὲν ἄλλο ἔργον ἔχουσα, ἢ νὰ εὐεργετῇ καὶ νὰ βοηθῇ τοὺς προσφεύγοντας εἰς αὐτὴν δυστυχεῖς. Μὴ ἐπιθυμοῦσα δὲ νὰ ἀποστερηθῇ τοῦ ἐαυτῆς θυγατρίου, ἐπέμπευσα αὐτὸ εἰς τι ἐκπαιδευτήριον, παρεκάλεσε τὸν Ἰωακείμ νὰ διδάσκῃ τοῦτο τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Οὗτος δὲ, ὀφείλων εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν προσταίδα ταύτην, ἀνεδέξατο προθύμως τὴν διδασκαλίαν τοῦ κοραίου, καὶ ὅτε ἡ μήτηρ ἠθέλησε νὰ τῷ πληρώσῃ διδάκτρα δὲν ἐδέχθη ταῦτα. Ἡ κυρία λοιπὸν ἐκάλει ἐνίοτε, κατὰ τὰς ἐορτάς, εἰς τὸ γεῦμα της τὸν Ἰωακείμ καὶ συνέτρωγον τοῦτο δὲ καὶ μόνον ἤρκεσε τῷ Ἀποστόλῳ Μακράκη νὰ προσάψῃ ἀμφοτέροις τὴν συγεράν ταύτην συκοφαντίαν. — Δυσπιστεῖ τις τῶν ἐν Σίφῳ περὶ τῆς ἀριθίας τούτων πάντων; Ἄς ἐρωτήσῃ τὸν κ. Ζηλήμονα, φίλτατον καὶ θαυμαστὴν ἄλλοτε τοῦ Α. Μακράκη· Ἄς ἐρωτήσῃ τὸν Σχολάρχην κ. Γαϊτάνον· Ἄς ἐρωτήσῃ τὴν Ἐπισκοπικὴν Ἐπιτροπὴν Σύρου. Δυσπιστεῖ τις τῶν ἐν Ἀθήναις; Ἄς προσέλθῃ εἰς τὸ Συνοδικὸν γραφεῖον· Ἄς ζητήσῃ τὸν φάκελλον τῶν ἀνακρίσεων, καὶ ἐκεῖθεν θὰ πληροφορηθῇ ὅτι οὐδὲ ἰῶτα ἐν δὲν προσθέτομεν εἰς τὴν ἱστορίαν ταύτην. Ἦδη ἐπὶ τὰ συμπεράσματα.

Α.) Ὁ διαβάλλων καὶ συκοφαντῶν τοὺς ἄλλους ψευδῶς δύναται νὰ ἀποκαλῆται πλέον υἱὸς τῆς Παραγίας; Ὁμι ἀποκρίνεται ὅλος ὁ κόσμος· ὅχι ἀποκρίνεται πᾶσα Γραφή· εἴτε τῶν θύραθεν εἴτε τῶν ἔσω συγγαφῶν. Εἶναι λοιπὸν ἢ δὲν εἶναι ὁ Ἀπόστολος Μακράκης ΔΙΑΒΟΛΟΣ, υἱὸς τοῦ πατρὸς τοῦ ψεύδους, τοῦ κατὰ τὸν Σωτῆρα ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΚΤΟΝΟΥ· καλούμενος;

Β.) Ὁ συκοφαντῶν καὶ προσβάλλων τὴν τιμὴν τῶν εὐεργετῶν καὶ προσταστῶν αὐτοῦ, ὁμοιάζει ἢ δὲν ὁμοιάζει Ἰουδα τῷ Ἰσκαριώτῃ, τῷ ἀγνώμονι ἐκεῖνον μαθητῇ, ὅστις τὸν ἄρτον ἔχων ἐν χερσίν ἐτι, ἐξῆλθε καὶ ἐξέτελεσε τὸ μυστήριον τῆς προδοτικῆς ἀνοσιούργημα;

Γ.) Ἄνθρωπος τοιαῦτα πράξεις, τοιμῶν νὰ ἐπαγγέλληται τοῖς ἄλλοις τὸν διδάσκων τῆς ἠθικῆς, καὶ νὰ ἀποκαλῆ ἑαυτὸν ἀδελφὸν τοῦ Σωτῆρος, εἶναι ἢ δὲ εἶναι παρὰ φρων;

Δ.) Τοιοῦτος διδάσκαλος, οἷος ὁ Μακράκης, ἐπαγγέλλεται ἄρ' ἄγε ἔργα διδασκάλου ἠθικοῦ ἢ φαύλου;

Β.) Ὁ δὲ φαῦλα διδάσκων καὶ ἐπαγγελλόμενος, εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἐξ **ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ ΦΑΥΛΟΣ**;

Σ.) Ὅστις δὲ ἐγκαυχᾶται ὅτι ἐδιδάχθη παρὰ τῶν ἐξ ἐπαγγέλματος φαύλων, εἶναι δυνατόν νὰ ἀποδῆ ἄλλο ἢ αὐτόχρονη **ΨΑΥΛΕΠΙΦΑΥΛΟΣ**; καὶ

Ζ.) Ὁ παρ' ἡμῶν Φιλάρετος, διδάσκων ἔχων τὸν Μακράκην καὶ τοὺς ἄλλους ἀποκαλῶν ἐξ ἐπαγγέλματος φαύλους, τί ἄλλο πράττει ἢ ὅτι αὐτὴ ἡ ψωριῶσα ἀλώπηξ, ἣτις, ἵνα μεταδώσῃ τὴν ἑαυτῆς ψώραν εἰς τὰ λοιπὰ ζῷα, προστριβεται καὶ ἐπαλείφει τὰ κοιτάσματα αὐτῶν; Φεύγετε τοίνυν, ἄνθρωποι, τὴν λέπραν ταύτην, πρὶν καυτηριάσων καὶ ὀργάνων χρεῖαν λάβετε κοπτερῶν πρὸς θεραπείαν τῆς ψώρας καὶ τῆς λέπρας. **Ἰδοὺ εἶπες Οἱ Ἐξ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ ΦΑΥΛΟΙ.**

Λαμβάτω τοίνυν τὸ φῶς τῆς ἀληθείας ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, (ὡ ἀπόστολοι τοῦ Μακράκη, Φιλάρετοι καὶ πᾶσα ἡ σπεῖρα) λαμβάτω τοίνυν τὸ φῶς τῆς ἀληθείας ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσι τὰ σκότια ὑμῶν ἔργα καὶ παιδῶσιν ἡμᾶς τῷ πατρὶ ὑμῶν, τῷ ἄρχηγῷ τοῦ Κόσμου τούτου, ὃς ἐστὶν ὁ **ΔΙΑΒΟΛΟΣ!**

(Ἀκολουθεῖ).

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ.

Ἡ νόσος διφθερίτις, σποράδην ἀλλ' εὐσθενῶς καὶ ἀνευ παλῶν ἐκ τῆς ἐπιστήμης ἐλπίδων προσβάλλουσα τοὺς παιδᾶς, φρονούμεν ὅτι πρέπει εἶναι νὰ προκαλεσθῇ τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμόδιων. Ἐκτός τῶν προφυλακτικῶν παραγγελμάτων τῆς ἐπιστήμης, ἥτις πρέπει οἱ γονεῖς νὰ λάβωσιν ὑπὸ σπουδαίαν ἐποψὴν, νομίζομεν ὅτι δύναται τὸ κακὸν νὰ περιορισθῇ, νὰ πολεμηθῇ καὶ ἐκλείψῃ διὰ μιᾶς ἀπαγορεύσεως τοῦ ἐπικοινωνεῖν τοὺς ἑξῶ μετὰ τῶν σκόντων τὴν ἀτυχίαν νὰ προσβληθῶσι τὰ τέκνα τῶν ὑπὸ τῆς ὀλετείας; νόσου. Πολλὴ δὲ προσοχὴ πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τοὺς παῖδας τοὺς εἰς τὰ σχολεῖα φοιτῶντας, ὅπως μὴ μολύνωνται ἐκ συμμαθητῶν, ὧν οἱ ἀδελφοὶ τυχρὸν πάσχουσι. Τοῦτο δύναται ἡ Ἀστυνομία νὰ μανθάνῃ παρὰ τῶν ἰατρῶν καὶ νὰ εἰδοποιῇ τοὺς διδασκάλους νὰ μὴ δέχωνται εἰς τὰ ἐκπαιδευτήρια παιδία τοιαῦτα. Δύναται δὲ ἡ ἀρχὴ, ἐὰν θελήσῃ, καὶ ἄλλα νὰ λάβῃ προληπτικὰ μέτρα πρὸς ἀποτροπὴν πολλῶν δυστυχημάτων.

Ἀπαρηγόρητοι βεβαίως εἶναι οἱ ἀξιώσιμοι ἡμῶν συμπολίται κύριοι Κωνσταντῖνος Σαλταμπάσης καὶ Γεώργιος Βιτάλης, καλλιτέχνης, ὧν ὁ μὲν ἀπέβλεπεν υἱὸν ἐξᾶέτη, **ΙΑΣΩΝΑ** τὸ ὄνομα, ὁ δὲ τετραετὲς θυγάτριον, **ΒΛΕΝΗΝ** καλούμενον, ἀμφότερα θύματα τῆς φοβερᾶς νόσου διφθερίτιδος. Ἡ πόλις ἅπασα συνέπαθε τοῖς ἀτυχῆσαι γονεῦσιν, ἐφ' ὅσον ἐν σμικρῷ χρόνῳ ἀπώλεσαν ἀμφότεραι αἱ οἰκογένειαι δύο εὐχρῶστα καὶ ἀγγελόμορφα τέκνα. Ὁ Ὑψίστος ἄς ἐνσταλλάξῃ βάλσαμον παρηγορίας εἰς τὰς τετρωμένας αὐτῶν καρδίας.

Τὸ παρελθὸν Σάββατον μετέστη πρὸς Κύριον ἡ σεβαστὴ συμπολίτις ἡμῶν **ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ**, μήτηρ ἀξιολόγων τέκνων καὶ Μάμη τῶν γνωστῶν ἡμῶν συμπολιτῶν κυρίων Γ. Σίνου καὶ Ι. Τιζάνου, ἣτις ἐτάφη μετὰ πάσης ἀξιοπρεπειᾶς.

Παρεκλήθημεν νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν ἀρμόδιον τοῦ δ.πουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπάλληλον, ἂν πράγματι ἐκ Σύρου ἐπέμφθη ἀναφορὰ εἰς τὸ Ὑπουργικὸν συμβούλιον ὑπογεγραμμένη παρὰ 358 πολιτῶν, ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας τοῦ

Μακράκη, καὶ ἂν ἦναι δυνατόν νὰ δημοσιευθῶσιν αἱ τούτων ὑπογραφαί, καθόσον οἱ συμπολίται ἡμῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ γνωρίσωσι τίνες οὗτοι, οἱ πρὸ δέκα ἐτῶν ἀκούσαντες τῆς διδασκαλίας ταύτης, καὶ φρονούντες ὅτι οἷος ἦν ὁ Μακράκης τότε, τοιοῦτος καὶ νῦν καὶ τοιοῦτος εἰς τὸ μέλλον.

— Τὴν προσεχῆ Πέμπτην 18 Ἰσταμένου, τελεῖται ἡ ἐπέτειος ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, εἰς τὸν κατὰ τὴν θέσιν Πηγὴ τῆς ἀνω Σύρου ὁμιανῶμον Ἱερὸν Νχόν. Προτρέπομεν τοὺς φιλεόρτους χριστιανοὺς νὰ παρευσεθῶσιν εἰς τὴν πανήγυριν ταύτην.

— Ὁ συντάκτης τοῦ «Λόγου» ἐδημοσίευσεν ὅτι ὁ Ἐπίσκοπος Φωκίδος δὲν ἐπέτρεψε νὰ ἀναγνωσθῆν ἐν ταῖς Ἐκκλησιαστικαῖς τῆς Ἐπισκοπικῆς τοῦ ἡ κατὰ Μακράκη καὶ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Συνοδικῆ Βγκύκλιας. Ὁ Φωκίδος, τὸ ἐπίβουλον τῆς συκοφαντίας ταύτης διαψεύδων, ἐδημοσίευσεν ὅτι τὸ γραφὲν περὶ αὐτοῦ παρὰ τοῦ «Λόγου» εἶναι ἀνυπόστατον. Τοῦτο καὶ μόνον ἀπρητεῖτο ὅπως ὁ σεβάσμιος Ἱεράρχης ἀκούσῃ τοῦ ἐξ ἀμάξης λόγου παρὰ τοῦ ἐλεγχθέντος ὑπ' αὐτοῦ ὡς ψεύσου. Ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Μακράκη εἶναι ἀπάνθρωπος ἢ χυδαία.

— Εἶναι καὶ ἀρετὰ ἀστείος ὁ Α. Μακράκης ἐν μέσῳ τόσῳ περισπασμῶν. Ἀποτυχούσῃ, λέγει, τοῦ σκοποῦ τῆς ἡ φιλοσοφικῆς του Σχολῆς, καθὼ ἀνόμως κατακλεισθεῖσα, τῷ ἐπιβάλλει νῦν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ἐκτρέψῃ αὐτὴν τοῦ ἀρχικοῦ σκοποῦ τῆς. Καὶ δὴ ταύτην μετονομάζει «*αἰὶνον τοῦ ἀρχηγῷ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἀντιπολιτεύσεως*». Τοῦτο τοῦλάχιστον εἶναι εὐλήπτου, εἶναι πάντων τῶν σκοπῶν τοῦ τὸ μόνον καλῶς προδιαγεγραμμένον σχέδιον. Ἔως τότε εἶρε κηρύξῃ πόλεμον ἀσπονδον καθ' ὅλην τῆς κοινωνίας. Ἡδὴ ἐκδηλοῖ ἀρχὰς, σύστημα, σταδιοδρομίαν οὐδαμῶς ἀξιόμακρον. Ἡδὴ κηρύσσεται ὑπὲρ μιᾶς ἀρχῆς, καὶ πολλῶν ἀρχῶν. Προσεταιρίζεται σύμμαχον τὸν κ. Γρίβαν. Ἀνομολογεῖ νομίμους ἐν Ἑλλάδι ἀρχὰς τὴν Βασιλείαν καὶ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν. Κηρύσσεται ἀρχηγὸς ἀντιπολιτεύσεως, ἥτοι μερίδος πολιτικῆς, σκοπὸν ἐχούσης τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Συντάγματος καὶ τοῦ Θρόνου, τὸν πόλεμον κατὰ τοῦ Πεκτισμοῦ ἢ τοῦ Τουρκισμοῦ, τὴν συμμαχίαν μετὰ τῆς ὀμοδόξου Ἑρωσιας, Γερμανίας καὶ Γαλλίας, ἢ τὴν πλήρωσιν τῶν πόθων τοῦ Πανελληνίου. Βυθόμεθα νὰ ἐμμεῖνῃ εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον, καὶ εἴθε νὰ ἴδωμεν αὐτὸν εὐδοκίμοῦντα. Ἀλλ' ἐὰν ἐξᾶκολοθῆ οὕτω τραγῶς καὶ ὑβριστικῶς πρὸς ὅλον τὸν κόσμον φερόμενος, τὸν διαβεβαιούμεν ὅτι πολὺ ταχέως θὰ ναυαγήσῃ καὶ ἐν τῷ πολιτικῷ σταθμῷ, τὸ ὅποιον ἀπαιτεῖ ἵνα οἱ πολιτευόμενοι μὴ ὦσιν ὑβρισταὶ καὶ αὐθάδεις, ἀλλὰ συνετοὶ, πρᾶοι, ἀνεκτικοὶ καὶ ἀμνησικακαί, ἀρεταί, αἵτινες μέχρι τοῦδε δὲν φαίνονται συνοδεύσαι, ἀτυχῶς, τὸν νέον πολιτευτῆν.

— Δημοσιεύοντες τὸν ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Νχοῦ τῆς Μεταμορφώσεως, ἀληθῆς εἶναι ὅτι, μολονότι ἐμμένομεν εἰς τὰς ἀρχὰς ἡ; διὰ τῆς ἀπανόπη;σ διετυπώσαμεν, περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ διοικῶνται τὰ ταμεῖα τῶν Νχῶν τῆς πόλεως μας, οὐχ ἦττον ὀρείλομεν ν' ἀποδώσωμεν εἰς τὰ πρῶν ἀξιώσιμα μέλη τοῦ ῥηθέντος Νχοῦ τὸν δίκαιον ἔπαινον, διότι ὀμολογουμένως εἰργάσθησαν ἐντίμως καὶ προθύμως οὐ μόνον πρὸς καλλωπισμὸν τοῦ ναοῦ ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐντελῆ ἀπαλλαγὴν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν πολυετῶς ἐπιβαρυνόντων τὸ ταμεῖον αὐτοῦ χρεῶν. Τὰ ὀλίγα ταῦτα βεβαίως δὲν ἀπαλλάσσοσι τὸν ἐντιμὸν πρόεδρον τῶν ἐκκλησιαστικῶν συμβουλίων τῆς ἠθικῆς εὐθύνης καὶ τῆς ἀσυγγνώστου βραθυμίας, ἣν δεικνύει περὶ πάντα τὰ ζωτικὰ τοῦ δήμου συμφέροντα, καθὼς ἐπίσης δὲν ἐνοχοποιεῖ τὰ ἐντιμα μέλη τοῦ Νχοῦ τῆς Μεταμορφώσεως, διότι, ἐὰν αἱ προϊστάμεναι ἀρχαὶ ἐπέταττον αὐτοῖς νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὸν Νχόν, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν διαχείρισιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ἀναμειβόμενος ἤθελον συμμορφωθῆ πρὸς τὰ διατασσόμενα.

